

Sygn. akt IV U 1710/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania B. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 września 2013 roku nr (...)

w sprawie B. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się B. Ł. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 lipca 2013 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IV U 1710/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 czerwca 2014 roku

Decyzją z dnia 26 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił B. Ł. przedłużenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 20.09.2013 r. ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła B. Ł., domagając się jej zmiany i ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona wskazała, iż wydana decyzja jest dla niej krzywdząca i niezgodna ze stanem faktycznym, gdyż stan jej zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonej, zasadnie odmówiono jej dalszej wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. Ł. urodzona w dniu (...)r., posiada wykształcenie podstawowe. Ubezpieczona pobierała od dnia 1.03.1988 r. rentę według II grupy inwalidzkiej, potem rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wypłacaną do dnia 31.10.1998 r. Następnie w okresie od 1.11.1998 r. do 30.06.2013 r. otrzymywała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 27.06.2013 roku ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarówno orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 20.08.2013 r., jak i orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 20.09.2013 r. ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy. Wobec powyższego przedmiotową decyzją z dnia 26.09.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił odwołującej prawa do renty.

Od tej decyzji ubezpieczona złożyła odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującej się stwierdzono: schizofrenię (w niepełnej remisji) i upośledzenie umysłowe lekkie.

Ubezpieczona pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym od 1987 r., u opiniowanej poza deficytem intelektualnym rozpoznawano zaburzenia nerwicowe (depresyjno- lękowe), zaburzenia depresyjne i zaburzenia zachowania. Jak wynika z dokumentacji medycznej od około 2011 r. występowały zaburzenia psychotyczne, które po leczeniu farmakologicznym częściowo ustąpiły. Na podstawie danych z dokumentacji medycznej oraz obecnego badania psychiatrycznego u opiniowanej rozpoznano schizofrenię (w niepełnej remisji) oraz upośledzenie umysłowe lekkie. Powyższe zaburzenia upośledzają znacznie funkcjonowanie odwołującej i powodują nadal częściową niezdolność do pracy przez okres 2 lat od dnia 1.07.2013 r.

Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 2.02.2014 r. – k. 7-9,

- dokumentacja medyczna – akta ZUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii, który po osobistym przebadaniu ubezpieczonej oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonał prawidłowej diagnozy jej schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna.

Opinia biegłego spełniła nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc. i art.285 kpc., zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłego. Również strony postępowania nie zgłosiły żadnych merytorycznych zarzutów mających wpływ na wartość dowodową przedmiotowej opinii.

Sąd podzielił wnioski i tezy wypływające z dokumentów. Ich autentyczność oraz wiarygodność, w ocenie Sądu, nie budziły zastrzeżeń. Brak było jakichkolwiek podstaw – także takich, które należałoby uwzględnić z urzędu – by dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Stąd stosownie do treści art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, a dokumenty prywatne, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc).

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do dyspozycji art. 57 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku, poz.1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołująca się spełnia ustawowe przesłanki do przyznania jej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W niniejszej sprawie w istocie bezsporne były przesłanki warunkujące zdolność rentową odwołującej się, przewidziane w pkt 2 i 3 art. 57 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, albowiem przesłanki te były już wykazane w toku wcześniejszych postępowań o ustalenie prawa do renty, którą ubezpieczona pobierała do dnia 30.06.2013 r. Sporną stała się natomiast przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonej mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu dziedziny medycyny związanej z jej dolegliwościami.

Z opinii biegłego z zakresu psychiatrii wynika, iż ubezpieczona cierpi na schizofrenię (w niepełnej remisji) i upośledzenie umysłowe lekkie.

Ubezpieczona pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym od 1987 r., u opiniowanej poza deficytem intelektualnym rozpoznawano zaburzenia nerwicowe (depresyjno- lękowe), zaburzenia depresyjne i zaburzenia zachowania. Jak wynika z dokumentacji medycznej od około 2011 r. występowały zaburzenia psychotyczne, które po leczeniu farmakologicznym częściowo ustąpiły.

Na podstawie danych z dokumentacji medycznej oraz obecnego badania psychiatrycznego u opiniowanej rozpoznano schizofrenię (w niepełnej remisji) oraz upośledzenie umysłowe lekkie.

Powyższe zaburzenia upośledzają znacznie funkcjonowanie odwołującej i powodują nadal częściową niezdolność do pracy przez okres 2 lat od dnia 1.07.2013 r.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującej się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1.07.2013 roku, tj. od miesiąca następującego po miesiącu, w którym ubezpieczona utraciła prawo do renty przysługujące jej na podstawie poprzedniej decyzji organu rentowego, na okres dwóch lat, biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy oraz art. 477¹⁴§ 2 k.p.c.